

РЕШЕНИЕ

№ 26928

гр. София, 03.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав, в
публично заседание на 08.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **1442** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.38, ал.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалби от К. А. Б. и В. Л. Д. срещу Решение №ППН-01-752/28.10.2025г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/, като жалбата на К. А. Б. е срещу т.1, т.2 и т.3 от решението, а тази на В. Л. Д. е срещу т.2, т.3 и т.4 от него. В жалбите се излагат твърдения за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, поради противоречието му с материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуални правила, довели до необоснованост на направените от Комисията фактически изводи.

В съдебно заседание, лично, и в представено от него писмено становище жалбоподателят К. А. Б. поддържа своята жалба и оспорва тази на В. Д..

Жалбоподателят В. Л. Д., в съд.з. лично и чрез адв.Н. и в представена писмена защита, поддържа жалбата си и оспорва тази на К. Б.. Претендира направените от нея по делото разноси. Ответникът – Комисия за защита на личните данни, р.пр., не изпраща представител в съд.з.и не ангажира становище по делото.

Административен съд – София град, като взе предвид изложеното в жалбите, становищата на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, прие следното за установено от фактическа страна:

Административното производство пред КЗЛД, е образувано по жалба с вх.№ППН-01-752/31.10.2022г., подадена от В. Л. Д. за монтирани камери за видеонаблюдение на сграда, находяща се в [населено място], [улица] през м. април – май 2020 година, които записват със звук и картина район с обхват улицата, гаражите на живущите на [улица]№ 9, 11, 13 и 15,

входните врати на блока на [улица]№ 11 и 13, двора, както и за разпространение на записи от камерите във Ф..

С Решение №20817/22.10.2024г. по адм.д.№4750/2024г. на АССГ, оставено в сила с Решение №5479/27.05.2025г. по адм.д.№1027/2025г. на ВАС-Пето отделение, е отменено Решение № ППН-01-752/11.03.2024 година на Комисия за защита на личните данни в частта, с която е отхвърлена жалба с вх. №ППН-01-752/31.10.2022г., подадена от В. Л. Д. относно монтиране на система за видеонаблюдение с обхват улицата и нейният двор и къща; и е върната преписката на Комисия за защита на личните данни за ново произнасяне. По отношение на оплаквания на Д. относно звукозаписа и разпространението на лични данни жалбата е уважена, с потвърдената с влязлото в сила решение на АССГ част от решението на КЗЛД.

След връщането на преписката, жалбата на В. Д. е разгледана от КЗД в открито заседание на 24.09.2025г., на което Д. е била представлявана от адв.Н., а Б. е участвал лично.

Относно фактите от обективна страна на състава на вмененото на К. Б. нарушение, предмет на производството през КЗЛД след връщане на преписката за ново разглеждане, съдът взе предвид следното:

Видно от Констативен протокол № ППН-01-752#1/03.11.2022г., при извършена от служители на КЗЛД проверка на профила на К. А. Б. във Ф., са установени записи от външна камера от 29.10.2022г., 15.10.2022г., 07.10.2022г., от 20.08.2022г., които записи включват съседни на имота на Б. жилищни сгради и публични места – улицата пред проверявания обект- ул.Липа и тротоари пред сградата.

В Констативен протокол от 23.11.2022г. е обективиран извършен оглед на място от Комисия, назначена със Заповед № РД-15-420/16.11.2022 година на Председателя на Комисия за защита на личните данни. В протокола е описан обхвата на всяка от 6-те камери от системата за видеонаблюдение в сградата, находяща се в [населено място], [улица], като е посочено, че всички видеокамери имат възможност за промяна на обхвата на видеонаблюдение, чрез инсталираното приложение, като при проверката е установено, че в обхвата на видеонаблюдението попадат [улица]и тротоари пред сградата. В протокола са описани 6-те камери, които записват, обхвата на територията и откритите записи. Конкретно за Камера 4 /Вход Улица, Вход/ е установено, че е насочена, освен към входа на двора, и към улицата пред сградата /ул.Липа/; а за Камера 5 /Двор Балкон/ е посочено, че е констатирано наличие на съхранени в паметта ѝ 3 бр. видеозаписи от 05.11.2022г. и 06.11.2022г., в които, освен двора и част от оградата, попадат и малка част от съседни сгради и автомобил.

Предвид горното съдът намира за обосновани изводите на административния орган, че К. Б. е заснемал обществени пространства /улици и тротоари/ и чужди имоти. Не се установява, обаче, конкретно Б. да е заснемал имота на В. Д., находящ се на [улица].

По делото е представено Постановление на прокурор от СРС за спиране на наказателно производство, образувано за това, че на 13.02.2024г. в [населено място], [улица], чрез счупване са повредени противозаконно чужди движими вещи - 4 броя стъкла от дограма, собственост на К. Б..

Доколко предмет на оспореното решение е нарушение във връзка с осъществявания от Б. запис на улица, тротоар и съседни сгради, съдът намира за неотнормими доказателствата относно липсата или наличието на надлежно прието решение на Общото събрание на Етажната собственост на сградата на [улица] за монтаж на видеонаблюдение на сградата – Протокол № 2/16.01.2021 година за проведено Общо събрание на етажната собственост на сградата на [улица], Правилата за използването ѝ, приети в края на 2023 г. с решението по т. 4.2 по протокол № 1 от проведеното на 06.11.2023 г. общо събрание на ЕС, решение на СГС и

показанията на разпитания свидетел Й., още повече, че решението на Общото събрание по никакъв начин не касае наблюдение на публични пространства и чужди сгради. Т.е. следва да се приеме, че решението за това е на К. Б., а не собствениците на обекти в Етажната собственост. С оспореното Решение №ППН-01-752/28.10.2025г. на Комисията за защита на личните данни по:

т.1 - се обявява жалба с рег.№ППН-01-752/31.10.2022г., подадена от В. Л. Д. срещу К. А. Б., за основателна за нарушение на чл.5, §1, буква „в“ от Регламент /ЕС/ 679/2016 за констатираното нарушение, осъществено с камери №4 и №5, съгласно описанието в КА №№ППН-02-64/02.02.2023г.

т.2 - във връзка с т.1 и на основание разпоредбата на чл.58, §2 от Регламент /ЕС/ 679/2016, издава разпореждане на администратора на лични данни К. А. Б. да съобрази операциите по обработване на лични данни с разпоредбите на Регламента, като за целта му разпорежда да предприеме действия, с които да преустанови заснемането на обществени пространства /улици и тротоари/ и чужди имоти с камери №4 и №5, чрез използване на функцията Privacy mask или по друг подходящ начин, така че да се вижда само имота на етажната собственост, без в обхвата на камери №4 и №5 да попадат и част от улица, тротоар и съседни имоти или при невъзможност - за демонтиране на посочените камери.

т.3 - срок за изпълнение на даденото в т.2 разпореждане - 30-дневен от датата на влизане в сила на решението, след изтичането на който следва да се предоставят доказателства за изпълнението му.

Т.4 - във връзка с твърденията на В. Д., че в обхвата на камерите за видеонаблюдение попадат нейната къща и двор, жалбата се явява неоснователна.

При така установената фактическа обстановка, като извърши проверка за законосъобразност на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена срещу подлежащ на оспорване административен акт, от процесуално легитимирано лице, за което възникват задължения от решението, в срока за обжалване.

С оспореното решение по отношение на К. А. Б., като е приета за основателна подадена срещу него жалба за незаконосъобразно обработване на лични данни, е приложена ПАМ по смисъла на чл. 58, § 2, б. „г“ от Регламент 679/2016г. – да преустанови заснемането на обществени пространства /улици и тротоари/ и чужди имоти с камери №4 и №5, чрез използване на функцията Privacy mask или по друг подходящ начин, така че да се вижда само имота на етажната собственост, без в обхвата на камери №4 и №5 да попадат и част от улица, тротоар и съседни имоти или при невъзможност - за демонтиране на посочените камери.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – Комисията за защита на лични данни. Съгласно чл. 6, ал. 1 ЗЗЛД, КЗЛД е постоянно действащ независим надзорен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Регламент (ЕС) 2016/679 и на този закон. Този административен орган е оправомощен да разглежда жалбите, подадени от субект на данни - чл. 10, ал. 1 във вр. с чл. 57, т.1, б. “е“ от Регламент (ЕС) 2016/679. За реализирането на тези правомощия законодателят е предвидил правомощия на комисията като колективен орган /чл. 38 ЗЗЛД/. На основание чл. 9, ал. 4 във връзка с ал. 3 от ЗЗЛД решенията на Комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ, който съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗЗЛД и чл. 4, ал. 1 от Правилника е председател и 4-ма членове при проведено открито заседание. След като изрично не е посочен вида на мнозинството, се приема, че то е обикновено, а не

квалифицирано. Правилата за кворума и мнозинството са изложени в чл. 8, ал. 6 и ал. 7 от ПДКЗЛДНА: заседанията на Комисията се провеждат, ако на тях присъстват най-малко трима от нейния състав. Комисията взема решения чрез явно гласуване с мнозинство от три гласа. На проведеното на 24.09.2025г. заседание на КЗЛД, когато е взето оспореното в настоящото съдебно производство решение, са присъствали петима от членовете на комисията. Решението е прието с единодушие. Предвид това, съдът счита, че актът е постановен от компетентен орган в съответствие с предоставените му правомощия и в предвидената от закона писмена форма, като съдържа всички изискуеми по чл. 59 от АПК реквизити.

Не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила довели до ограничаване на правото на защита на участниците. Камерите са поставени към 2022г., като видеонаблюдението представлява трайно и непрекъснато обработване на лични данни, поради което следва да се приеме, жалбата на В. Д. е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД. Фактическите си изводи административният орган е направил на базата на събраните в административното производство доказателства.

По прилагането на материалния закон при издаването на оспореното решение, съдът съобрази следното:

Съгласно легалното определение на § 1 от ДР, т. 1 и т. 4 от ЗЗЛД, по смисъла на този закон „лични данни“ е понятието по чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679; а „обработване“ е понятието по чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Според чл. 1, т. 1. „лични данни“ от Регламент (ЕС) 2016/679 означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Т. 2 на чл. 4 от Регламент (ЕС) 2016/679 гласи, че „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирание, ограничаване, изтриване или унищожаване.

В § 1, т. 2 от ДР на ЗЗЛД е предвидено, че по смисъла на този закон „Администратор“, с изключение на администратора по глава осма, е понятието по чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679.; т.е. „администратор“ е физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка.

Разпоредбата на чл. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679 урежда хипотезите, при наличието на които се допуска обработването на лични данни. Обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от изчерпателно изброените в нормата условия. Едно от тези условия, относими към настоящият случай е това по б. „е“, на което се позовава и К. Б. - обработването да е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните

права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни.

Съгласно чл.5, т.1 от Регламента, личните данни следва да са: а) обработвани законосъобразно...; б) събирани за ...легитимни цели; ... в) подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват („свеждане на данните до минимум“)... Т.е. дори отделната цел, за която се обработват личните данни да почива на правно основание от изброените в чл. 6, § 1 от регламента, това не отменя задължението на администратора да обработва данните в съответствие с принципите, заложиени в чл. 5 от същия регламент.

Съгласно константната практика на Съда на Европейския съюз система за видеонаблюдение с камера трябва да се квалифицира като обработване на лични данни с автоматизирани средства, когато инсталираното съоръжение позволява записването и съхраняването на лични данни, като изображения, позволяващи идентифицирането на физически лица /т. 35 от Решение от 11.12.2019 г. по дело С-708/18/.

Във връзка с изложените по-горе съображения, съдът приема, че К. Б. е администратор на лични данни, които събира и съхранява чрез изградената от него система за видеонаблюдение и в частност камери № 4 и №5 от нея; като по принцип е налице легитимна цел на видеонаблюдението - за охрана на личността и имуществото на жалбоподателя. Доколкото, обаче, при това наблюдение на входа на етажната собственост, с две от камерите се наблюдават и обществени пространства /улицы и тротоари/ и чужди имоти, като се събира информация за ежедневните дейности на снимани лица в тях, съответно с това се нарушава неприкосновеността на тези лица – основно човешко право, съдът намира, че правото на неприкосновеност на личността има приоритет пред интересите на жалбоподателя, още повече, че К. Б. може да постигне целта си като наблюдава имота си с другите камери; като ги разположи по начин, който не заснема процесните пространства; или по отношение на тях използва функцията Privacy mask.

Предвид гореизложеното съдът, като намира, че неправомерно се обработват лични данни на лица и се нарушава упражняване на основното им право на неприкосновеност, като техни лични данни са събрани чрез камери 4 и 5, т.е. решението на КЗЛД е законосъобразно в тази част и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

Доколкото по делото не се доказва камери 4 и 5 да записват данни от имота на В. Д., находящ се на [улица], жалбата ѝ относно решението на КЗЛД, в частта му конкретно касаеща нейния имот –т.4 ще следва да бъде отхвърлена, тъй като не се установява К. Б. да е извършил конкретно нарушение в този смисъл. Следва, обаче, да бъде отбелязано, че правото на неприкосновеност на дома на В. Д. в конкретния случай е превантивно защитено с ПАМ по т.2 от оспореното решение, с което е наредено принципно да се преустанови заснемането на чужди имоти.

По отношение на жалбата на В. Д. относно липсата на наложено наказание на К. Б., съдът съобрази следното: КЗЛД разполага с оперативна самостоятелност като в съответствие с предоставените ѝ функции преценява кое от корективните правомощия по чл. 58, § 2 от регламента да упражни. Преценката следва да се основава на съображенията за целесъобразност и ефективност на решението при отчитане особеностите на всеки отделен случай и степента на засягане на интересите на конкретните физически лица – субект на данни, както и на обществения интерес. Правомощията по чл. 58, § 2 от регламента, без това по б. „и“, имат характера на принудителни административни мерки, чиято цел е да предотвратят, респ. да преустановят извършването на нарушение, като по този начин се постигне целеното от

него поведение в областта на защитата на личните данни. Административното наказание „глоба“ или „имуществена санкция“, предвидено в б. „и“ на чл. 58, § 2 от регламента има санкционен характер и се прилага в допълнение към мерките по б. „а“ – „з“ и „й“ или вместо тях, т. е. изцяло от преценката на надзорния орган зависи дали да приложи спрямо конкретния случай някоя от посочените в б. „а“ – „з“ и „й“ принудителни административни мерки или да наложи глоба или имуществена санкция или да приложи и някоя от мерките по б. „а“ – „з“ и „й“ съвместно с налагането на административно наказание по б. „и“. При определяне на корективната мярка следва да бъде съобразена целта, която се преследва с налагането ѝ и дали с изпълнението ѝ тази цел ще бъде постигната. В конкретния случай КЗЛД е изложила мотиви защо приема, че в случая е приложима корективната мярка по чл. 58, § 2, б. „г“ от Регламент /ЕС/ 2016/679, като е изложил подробни съображения, че при нейното неизпълнение ще бъде ангажирана административнонаказателната отговорност на К. Б., като му се наложи глоба в размерите по Регламент /ЕС/ 679/2016.

Предвид изложеното, съдът приема, че обжалваното Решение № ППН-01-794/2022 от 08.03.2024г., постановено от Комисията за защита на личните данни е законосъобразно, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на делото и на основание чл.143, ал.1, ал.4 АПК, на В. Д., като заинтересована страна по отхвърлената жалба на К. Б., и съответно на тази част, ще следва да бъдат присъдени съдебни разноски за адвокатско възнаграждение в размер на половината от платеното от нея или 380 евро.

Мотивиран от горното и на основание чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, Второ отделение, 31 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. А. Б. срещу т.1, т.2 и т.3 и жалбата на В. Л. Д. срещу т.2, т.3 и т.4 от Решение №ППН-01-752/28.10.2025г. на Комисията за защита на личните данни.
ОСЪЖДА К. А. Б., ЕГН-[ЕГН], да заплати на В. Л. Д., ЕГН-[ЕГН], съдебни разноски в размер на 380 /триста и осемдесет / евро.
Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: